

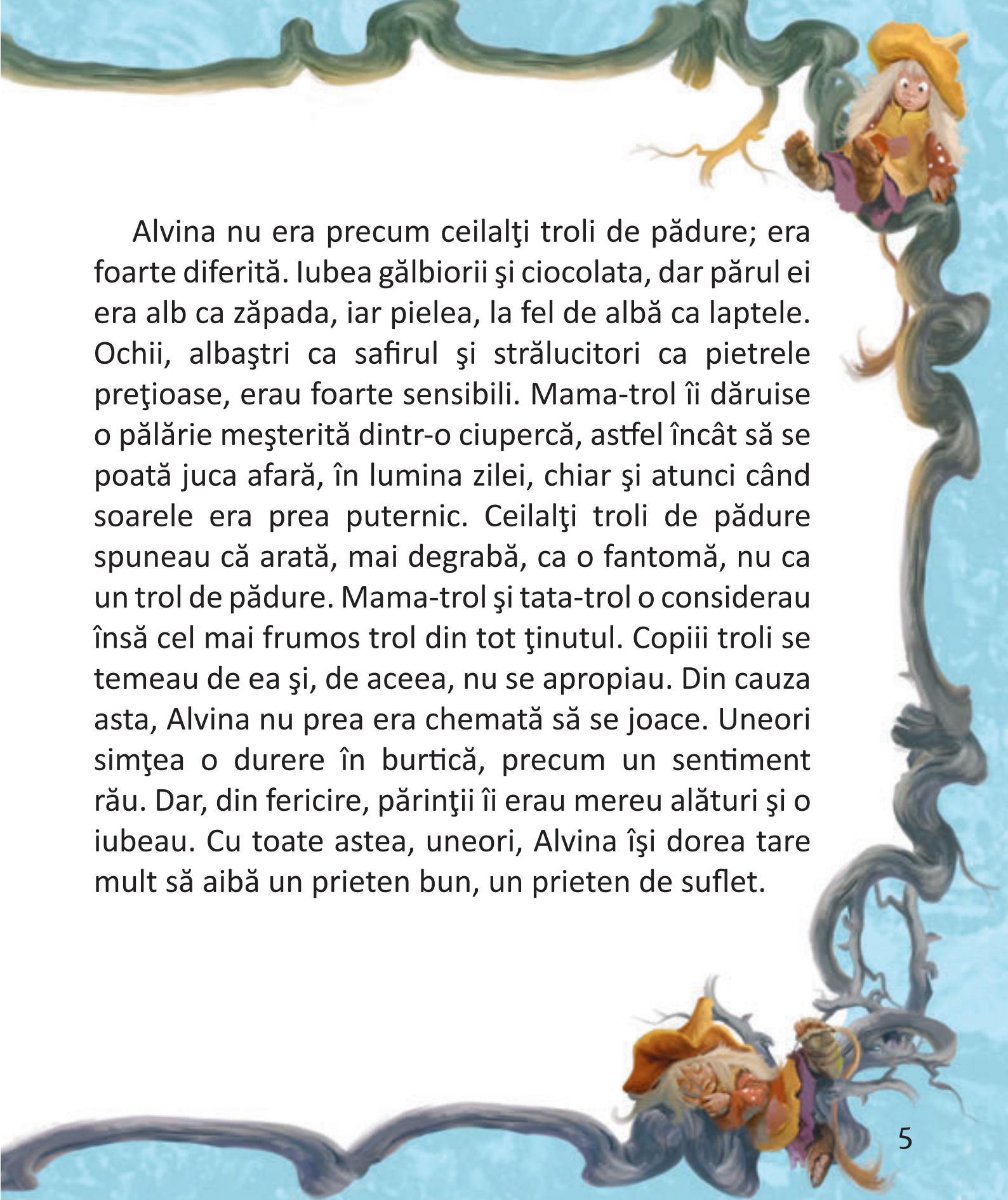
ALVINA

TROLUL FĂRĂ PRIETENI

A fost odată ca niciodată o fată-trol care trăia dincolo de toate căsuțele, la capătul pădurii întunecate, de cealaltă parte a iazului, într-un munte uriaș, aflat la capătul poienii. Zi și noapte, muntele era scaldat de razele soarelui, ale lunii și ale stelelor. În ciuda vremii cenușii, mereu strălucea cu căldură. Din timpuri străvechi, muntele a fost mereu casa Alvinei și a familiei sale.

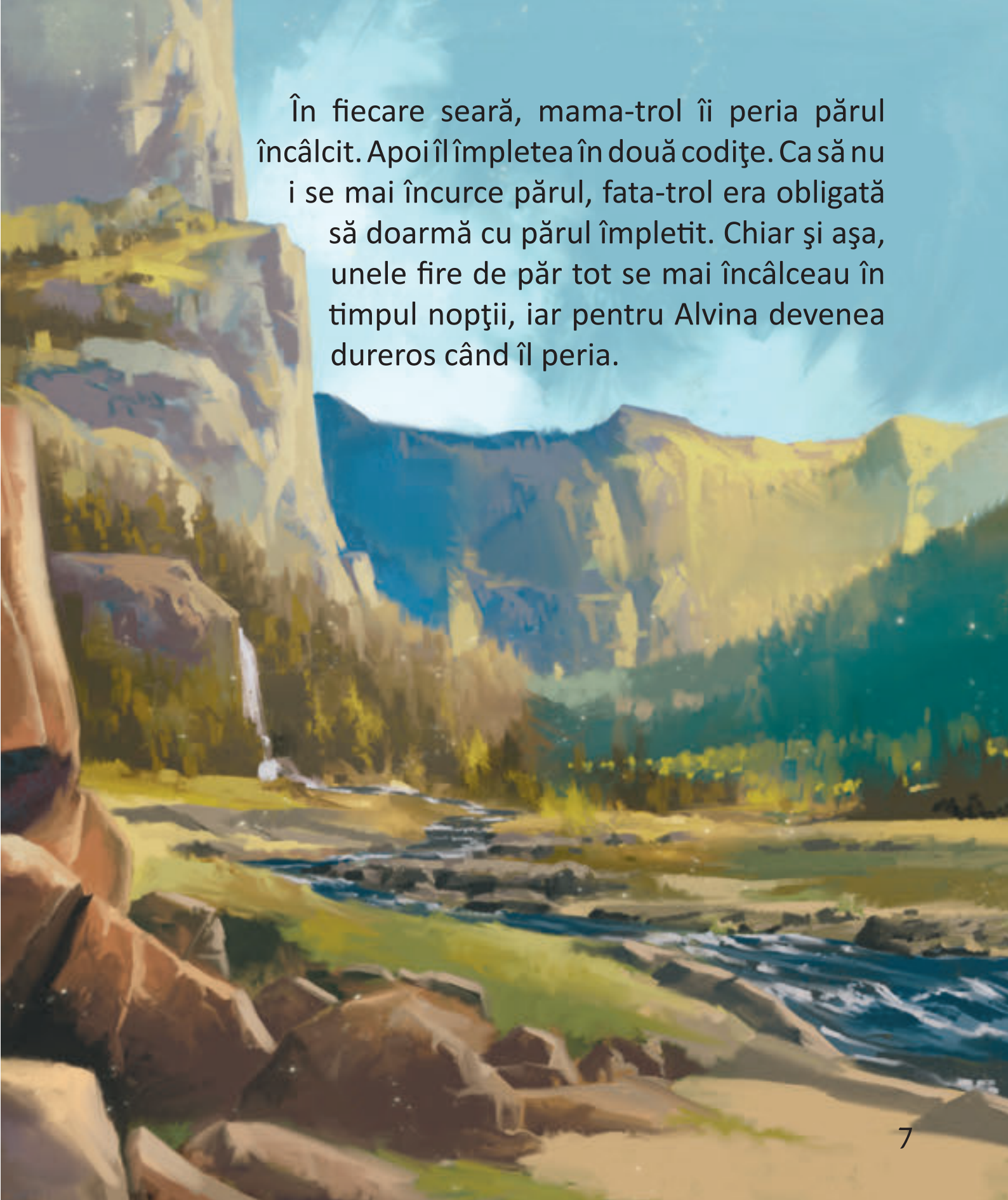
Alvina trăia în munte împreună cu mama-trol și tata-trol. Erau troli de pădure. Trolii de pădure sunt uriași, au părul mare, stufos și o coadă lungă cu moț. Adoră gălbiorii și ciocolata trolilor.

Unii troli de pădure sunt cunoscuți ca fiind foarte obraznici. Alții sunt timizi și blânzi, însă aceștia nu se întâlnesc foarte des.

Alvina nu era precum ceilalți trolți de pădure; era foarte diferită. Iubea gălbiorii și ciocolata, dar părul ei era alb ca zăpada, iar pielea, la fel de albă ca laptele. Ochii, albaștri ca safirul și strălucitori ca pietrele prețioase, erau foarte sensibili. Mama-trol îi dăruise o pălărie meșterită dintr-o ciupercă, astfel încât să se poată juca afară, în lumina zilei, chiar și atunci când soarele era prea puternic. Ceilalți trolți de pădure spuneau că arată, mai degrabă, ca o fantomă, nu ca un trol de pădure. Mama-trol și tata-trol o considerau însă cel mai frumos trol din tot ținutul. Copiii trolți se temeau de ea și, de aceea, nu se apropiau. Din cauza asta, Alvina nu prea era chemată să se joace. Uneori simțea o durere în burtică, precum un sentiment rău. Dar, din fericire, părinții îi erau mereu alături și o iubeau. Cu toate astea, uneori, Alvina își dorea tare mult să aibă un prieten bun, un prieten de suflet.

În fiecare seară, mama-trol îi peria părul încâlcit. Apoi îl împletea în două codițe. Ca să nu i se mai încurce părul, fata-trol era obligată să doarmă cu părul împletit. Chiar și așa, unele fire de păr tot se mai încâlceau în timpul nopții, iar pentru Alvina devenea dureros când îl peria.

A young girl with long, wavy blonde hair is sitting on a wooden log, looking towards a campfire on the right. The scene is set at night in a forest, with a large, bright full moon in the dark blue sky. The campfire is glowing with orange and yellow flames, casting a warm light on the girl and the surrounding area. The background shows dark silhouettes of trees and a large, glowing orb in the upper right corner.

Din peșteră, Alvinei îi plăcea să admire cum dansau flăcările portocalii ale focului. Erau magice și calde. Și trezea în ea o căldură. Puterea focului făcea ca inima Alvinei să se unduiască după o melodie liniștitoare și îi domolea bătăile din piept. După ce urmărea cu ochii flăcările jucăușe, pleoapele îi deveneau grele, iar gândurile parcă îi încetineau.

Seara de sâmbătă era cea mai bună din săptămână.

Mama-trol cânta o melodie frumoasă care răsuna peste toți munții. Cântecele ei magic vrăjea natura și toate animalele stăteau în loc să o asculte.

Sâmbătă avuseseră parte de un adevărat răsfăț: ciocolata trolilor cu gust de căpșuni proaspăt culese. Alvina s-a bucurat de ea în timp ce tata-trol i-a povestit despre trolii răi de pădure și despre iazul periculos de cerneală. De mulți ani, animalele din vale dispăreau misterios în iazul negru. Alvina era tentată să meargă și ea acolo ca să-și vadă chipul în apă. Nu-și văzuse niciodată propriul chip.

Dar mama-trol și tata-trol nu-i dădeau voie nici măcar să se apropie de acel iaz.

— Este foarte periculos să te apropii de iaz, îi spuse tata-trol Alvinei cu o voce serioasă.

În a șaptea zi a săptămânii plecau mereu să adune mâncare. Alvina iubea gălbiorii aurii! Plimbările prin pădure nu erau niciodată înspăimântătoare pentru ea, deoarece mama-trol și tata-trol erau mereu în preajma ei.

